

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 6. maj 2025

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 6 til L 183, forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og vandsektorloven. (Spildevandsforsyningsselskabernes håndtering af terrænnært grundvand ved grundvandssænkende foranstaltninger og takstfinansiering heraf og ændrede regler om tilladelse til bortledning eller anden sænkning af grundvand), stillet den 23. april 2025 af Kim Edberg Andersen (DD).

Spørgsmål nr. 6 til L 183

”Mener ministeren at den foreslåede finansieringsmodel er solidarisk? Mener ministeren, at det er rimeligt, at en familie med mange børn skal betale mere end en enlig for samme beskyttelse?”

Svar

Da spørgsmålet handler om regler i spildevandsbetalingsloven, som klima-, energi- og forsyningsministeren er ansvarlig for, har jeg indhentet nedenstående bidrag til svar fra klima-, energi- og forsyningsministeren, som jeg kan henholde mig til:

”Betalning for spildevandsydelser baserer sig i dag på et solidarisk betalingsprincip, hvor der som udgangspunkt fastsættes en samlet takst per afledt kubikmeter vand, som alle tilsluttede forbrugere skal betale, uanset om de reelle udgifter til den konkrete forbrugers ydelse afviger fra den fastsatte takst. Dette er et udtryk for, at alle i forsyningsområdet får en minimumsservice, men at omkostningerne til denne service kan være vidt forskellig, hvis man opgjorde dem pr. tilsluttet forbruger. Eksempelvis betaler forbrugere, som bor meget langt fra renseanlægget, det samme for at aflede spildevand, som dem, der bor som nabo til renseanlægget. Dette sker til trods for større driftsudgifter og behovet for anlæggelse af længere kloakledninger pr. forbruger for de forbrugere, der bor langt væk.

Spildevandsforsyningsselskabernes håndtering af terrænnært grundvand foreslås tilsvarende at blive finansieret gennem denne solidariske betaling.

Takstopkrævningsmodellen bliver dermed den samme for så vidt angår udgifter forbundet med håndteringen af terrænnært grundvand, som den er i dag for spildevandsforsyningsselskabernes håndtering af spildevand og tag- og overfladevand (regnvand).

Denne model er valgt, fordi der er en tæt kobling mellem det terrænnære grundvand og regnvand. Det forventes, at mange projekter vil sammentænke tekniske løsninger, der håndterer både regnvand og terrænnært grundvand. Takstmodellen for de to vandkilder bør derfor være udformet, så selskabernes økonomiske incitament er ikke skævvrider valget af de tekniske løsninger. Der er desuden mange årsager til, at grundvandet stiger, hvilket yderligere understøtter behovet for en solidarisk betaling. Eksempelvis vil en ændring i indvinding af drikkevand eller kollaps af gamle markdræn i nuværende byområder ikke være noget den enkelte grundejer vil have indflydelse på, kunne forudsige eller kan beskytte sig imod.

./. Derudover henvises til svaret på spørgsmål 1.”

Magnus Heunicke

/

Jens Brandt Sørensen